

Мияци. Освѣнъ тамъ мияци сж още жителитѣ на с. *Ехлоецъ* въ Кичевско,¹⁾ жителитѣ отъ с. *Смильево* въ Битолско и на селата *Папратица* и *Орешово* въ Велешко. Всички тия сж прѣселенци изъ Дебъръ отъ края на миналия вѣкъ. Името е произлѣло отъ им. ч. *мѣя*, вмѣсто *мѣе*, както се употрѣбѣва у мияцитѣ. Мияцитѣ живѣятъ въ голѣми сбити села, иматъ добри каменни къщи и се гордѣятъ съ своето име. Смѣтатъ се по-високо отъ бърсяцитѣ и не обичатъ да се женятъ съ тѣхъ.

Населението отъ мѣстносттата *Жупа*, разположена по десния брѣгъ на р. Черни Дримъ, южно отъ Дебъръ, се нарича отъ околнитѣ жители *ести*, защото вмѣсто *е*, помаг. гл. 3-то лице, употрѣбѣва думата *ести*. Самитѣ селяни обаче не се казватъ *ести*. Околнитѣ като че ги подсмиватъ съ това име.

Българскитѣ селяни отъ подримскитѣ дебърски села *Луково*, *Ябланица*, *Селие-Жупа*, *Нерезе*, *Пискупцина*, *Дренокъ* и *Модричъ* се наричатъ отъ околнитѣ си съсѣди *кѣцкари*, прѣкоръ за присмѣхъ. А жителитѣ на селата *Стеблево*, *Гинеицъ*, *Себица* и *Борово* се именуватъ *улюфи*. Тѣ много често употрѣбятъ тая дума въ говора си, кога се обърщатъ къмъ съсѣдитѣ си, напр. „А бе улюфъ, коде си ходилъ? Що праишъ бе улюфъ?“

Кичевскитѣ бърсяци наричатъ селянитѣ отъ Прилѣпско Поле *пуряци* на присмѣхъ и ги смѣтатъ по-долни отъ себѣ си. Най-послѣ Прилѣпчани наричатъ селянитѣ отъ Морихово на присмѣхъ *торлаци*, прѣкоръ, който означава прости, диви хора. Този прѣкоръ се срѣща и въ други мѣста въ българскитѣ земи.²⁾ А пъкъ населението отъ Тиквешъ нарича мориховскитѣ жители пакъ на укоръ *дуйки*.

При всичкитѣ тия дребни мѣстни дѣлежи населението отъ тоя край има много общо помежду си, което го отличава отъ българитѣ въ другитѣ краища. Тая общностъ ни позволява да отдѣлимъ съ доста ясни граници *западно-македонскитѣ* *българи* отъ тѣхнитѣ *южни* и *източни* съсѣди. Тѣ завзиматъ мѣстността около Велесъ, Прилѣпъ, Битоля, цѣлата долина на р. Велика или Треска дори до Вардаръ съ градеца Кичево, мѣстността Желѣзничка Рѣка или Битолски Демиръ Хисаръ, Горна Прѣспа съ градеца Рѣсенъ, Охридската Котловина съ градоветѣ Охридъ и Струга, котловината

¹⁾ Населението на Ехлоецъ било дербенджийско; жителитѣ му пазили прохода Яма. То било голѣмо и силно. Прѣди 120 години било съсирано, вѣроятно отъ арнаутски налитания, и голѣма частъ отъ него се прѣскалъ по разни краища. Имало бѣжанци дори въ Черна Гора. Вѣстникъ „Вѣсти“, Цариградъ, г. IX. бр. 63.

²⁾ Иречекъ, Кн. България, II. 490.